

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 64

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 ianuarie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE GARANȚII ȘI CREDITE DE COMERȚ EXTERIOR	
Decizia nr. 487 din 11 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 ¹ alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului	2-4	14.692/2004. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor privind activitatea de acordare de bonificații de dobândă, în numele și contul statului, nr. NI-CST-02-I/0.....	30-31
Decizia nr. 488 din 11 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului	4-6	14.700/2004. — Hotărâre pentru reconfirmarea Normelor privind operațiunile de emitere a garanțiilor de export de către EXIMBANK, în numele și contul statului, în scopul stimulării realizării de obiective complexe și a producției cu ciclu lung de fabricație, destinate exportului, nr. NI-GAR-02-II/0, aprobate prin Hotărârea Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior nr. 14.681/2004, cu modificările și completările ulterioare, și a Normelor privind derularea activității de garantare a creditelor pentru producția pentru export (garanții pentru capital de lucru), în numele și contul statului, nr. NI-CST-01-II/0, aprobate prin Hotărârea Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior nr. 13.926/2004, cu modificările și completările ulterioare.....	31
Decizia nr. 500 din 16 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) și (8) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.....	7-9	14.726/2004. — Hotărâre pentru aprobarea Normei privind derularea, în numele și contul statului, a activității de asigurare pe termen scurt a riscului de neplată la extern (cod ISO: NI-ASR-07-I/0).....	32
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
2.427/2004. — Hotărâre privind evaluarea și controlul riscului substanțelor existente.....	9-28		
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI			
527/2004. — Ordin pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute de Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat.....	29-30		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 487
din 11 noiembrie 2004****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35¹ alin. (1) din Legea nr. 64/1995
privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35¹ alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Terezia Roșca, Dorel Roșca și Gheorghe Ciucă în Dosarul nr. 1.301/C/2004 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se apreciază că din conținutul reglementărilor Legii nr. 64/1995 nu rezultă nici un element de incompatibilitate cu dispozițiile art. 44 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 aprilie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.301/C/2004, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35¹ alin. (1) din Legea nr. 64/1995**, excepție ridicată de Terezia Roșca, Dorel Roșca și Gheorghe Ciucă cu ocazia judecării recursului formulat de autorii excepției împotriva unei sentințe civile având ca obiect Legea nr. 64/1995.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 44 alin. (2) din Constituție, deoarece, în baza textului legal, le este încălcat dreptul de proprietate,

prin aceea că „face o discriminare mare între diferiți creditori“.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și contencios administrativ, formulându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, consideră că aceasta este neîntemeiată. Se arată că prevederile criticate nu creează discriminări între creditori, „deoarece garanțiile reale sunt mijloace pe care legea le pune la dispoziția tuturor creditorilor pentru a-i feri de insolvența debitorilor“. Totodată, instanța apreciază că dispozițiile criticate pentru neconstituționalitate „nu contravin prevederilor art. 44 alin. (2) din Constituție, câtă vreme acestea din urmă se coroborează cu prevederile alin. (1) din art. 44 din Constituție, potrivit căruia conținutul și limitele drepturilor de proprietate sunt stabilite prin lege“.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată, referitor la conținutul Legii nr. 64/1995, că „Procedura insolvenței reprezintă o procedură concursuală de executare silită, caracterizată prin egalitatea de tratament între creditorii chirografari, dar nu între aceștia și creditorii garanți, ale căror drepturi de creanță urmează a fi îndeplinite, în principal, din bunurile grevate în favoarea lor“.

Cu privire la art. 35¹ din lege, Guvernul apreciază că acesta „reprezintă, însă, o abordare echilibrată și echitabilă în ceea ce privește protejarea intereselor creditorilor garanți și, respectiv, ale debitorului“.

Pe de altă parte, se arată în continuare, „art. 106 din lege infirmă în mod explicit afirmațiile recurenților, statuând expres că acele cheltuieli rezultate în urma valorificării bunurilor grevate de garanții urmează a fi acoperite din sumele de bani astfel obținute [art. 106 alin. (1) pct. 1]. Prin urmare nu creditorii chirografari, ci cei garanți suportă concursul acestor cheltuieli privilegiate. Totodată, eventualele sume de bani excedentare valorii obligației garantate urmează a fi predate averii debitorului pentru satisfacerea creditorilor chirografari [art. 106 alin. (2) teza a doua]“.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

În acest sens este invocată jurisprudența Curții Constituționale, care a statuat că „procedura prevăzută de Legea nr. 64/1995 a fost instituită de legiuitor ca un mijloc de constrângere a debitorului care nu și-a îndeplinit obligațiile de plată de bunăvoie, iar dreptul de proprietate și prerogativele sale, în special dreptul de dispoziție, trebuie exercitate în condițiile legii, cu respectarea drepturilor creditorilor (Decizia nr. 73/2004)“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 35¹ alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999, introdus prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 26 martie 2003. Art. 35¹ alin. (1) din Legea nr. 64/1995 a fost modificat prin Legea nr. 149/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 12 mai 2004.

Aceste dispoziții legale au următorul conținut:

— Art. 35¹: „(1) *Creditorul titular al unei creanțe garantate cu ipotecă, gaj sau altă garanție reală mobilă ori drept de retenție, de orice fel, poate solicita judecătorului-sindic ridicarea suspendării menționate la art. 35 cu privire la creanța sa și valorificarea imediată, în cadrul procedurii, a bunului asupra căruia poartă garanția sau dreptul de retenție, în una dintre următoarele situații:*

A. a) *atunci când valoarea obiectului garanției este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanțelor și părților de creanțe garantate cu acel obiect; și*

b) *obiectul garanției nu prezintă o importanță vitală pentru reușita unei reorganizări care, în cazul concret, ar avea șanse efective de realizare;*

B. *atunci când nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, datorită:*

— *diminuării valorii obiectului garanției sau existenței unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă;*

— *diminuării valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel la o creanță garantată cu rang superior;*
— *lipsei unei asigurări a obiectului garanției împotriva riscului pieririi sau deteriorării.“*

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textele legale criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, deoarece, în baza textului legal criticat, creditorii chirografari sunt discriminați prin neacoperirea, în urma valorificării bunurilor asupra cărora poartă garanția, a datoriilor ocazionate de faliment, iar pe de altă parte, executarea silită a acestor bunuri este scoasă de sub controlul judecătorului-sindic și al altor creditori ai debitoarei falite.

Textul constituțional invocat în susținerea excepției este art. 44 alin. (2). În realitate, din motivarea excepției rezultă că autorii acesteia fac referire numai la teza întâi a textului.

Având în vedere și referirea la „discriminare“ în memoriul depus la instanță, Curtea reține că este invocat, în susținerea excepției, și principiul egalității în drepturi consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție.

Cele două texte constituționale au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“;*

— Art. 44 alin. (2) teza întâi: *„(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.“*

Examinând textul de lege supus controlului de constituționalitate, comparativ cu dispozițiile constituționale invocate, Curtea constată că între acestea nu există elemente de incompatibilitate.

Textul de lege criticat acordă, în mod firesc, creditorilor ipotecari sau titulari ai unei alte garanții reale imobiliare ori ai unui drept de retenție posibilitatea de a cere judecătorului-sindic ridicarea suspendării prevăzute de art. 35 din lege cu privire la creanța sa și valorificarea imediată, în cadrul procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995, a bunului asupra căruia poartă garanția sau dreptul de retenție în situațiile prevăzute de lege.

Posibilitatea conferită de lege creditorilor care se bucură de garanții reale ori de un drept de retenție este justificată; ea corespunde atât naturii garanțiilor respective, care constau în afectarea unui bun al debitorului în vederea executării obligației asumate, cât și, în cazul dreptului de retenție, legăturii obiective de conexitate între bunul deținut de creditor și datoria debitorului.

În consecință, Curtea constată că invocarea încălcării egalității în drepturi a creditorilor chirografari cu cei care beneficiază de garanții reale ori de un drept de retenție este lipsită de temei.

Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, în acord cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, că instituirea unui tratament juridic deosebit pentru situații diferite nu are semnificația încălcării principiului egalității și al nediscriminării, când aceasta se justifică în mod rațional și obiectiv.

De asemenea, Curtea constată că susținerea referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, privind protecția egală a dreptului de proprietate, indiferent de titular, este neîntemeiată, întrucât în cauză nu se pune problema unui transfer de proprietate sau de diminuare a proprietății creditorilor chirografari, ci de posibilitatea acordată creditorului titular al unei garanții reale sau al unui drept de retenție de a cere, în ambele

situații, judecătorului-sindic ridicarea suspendării acțiunilor judiciare sau extrajudiciare cu privire la creanța sa și valorificarea imediată, în cadrul procedurii, a bunului asupra căruia poartă garanția sau dreptul de retenție, tocmai în virtutea legăturii obiective dintre creanțele respective și bunurile asupra cărora poartă garanția reală sau dreptul de retenție.

Potrivit considerentelor expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1, 2, 3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35¹ alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Terezia Roșca, Dorel Roșca și Gheorghe Ciucă în Dosarul nr. 1.301/C/2004 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 488

din 11 noiembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ghenuța” — S.R.L. Iași în Dosarul nr. 9.273/2003 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că natura unitară și concursuală a procedurii de deschidere a falimentului este în concordanță cu textul constituțional al art. 16 alin. (1), precum și cu cel al art. 53.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 aprilie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 9.273/2003, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ghenuța” — S.R.L. Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 35 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și celor ale art. 53 alin. (1).

Autorul excepției de neconstituționalitate arată, în esență, că se încalcă principiul egalității părților în fața instanței, întrucât „reclamanta ar avea o poziție privilegiată, în sensul că acesteia i s-ar crea în continuare dreptul de valorificare a creanței sale” în dauna creanței autorului excepției, parte care a cerut, printr-o cerere reconvențională, compensarea celor două creanțe. Prin urmare, se consideră de către autorul excepției că i „s-ar crea o situație inechitabilă și discriminatorie prin suspendarea dreptului de a-și valorifica creanța”.

De asemenea, se arată că se încalcă prevederile art. 53 alin. (1) din Constituție prin „restrângerea exercițiului de valorificare a creanței, și, respectiv, de soluționare a cererii reconvenționale, o dată cu soluționarea acțiunii reclamantei”.

Tribunalul Iași consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Se arată că dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) se referă „în mod expres și limitativ la cetățeni, deci la persoane fizice, categorie din care părțile în litigiu nu fac parte”.

Totodată, se apreciază, pe de altă parte, că „rațiunea pentru care legiuitorul a adoptat această soluție nu poate fi alta decât nevoia de a se crea un cadru unic în care creditorii să își poată valorifica drepturile contra debitorului aflat în stare de faliment”, iar procedurile paralele nu ar face decât să periclitizeze această unitate. De asemenea, se susține că imposibilitatea procedurală creată de art. 35 din Legea nr. 64/1995, în sensul soluționării separate a acțiunii principale de cererea reconvențională introdusă de autorul excepției de neconstituționalitate, nu încalcă prevederile constituționale ale art. 53, întrucât „utilizarea unor căi și proceduri diferite de valorificare a dreptului nu echivalează cu o restrângere ori anulare a acestuia, [...] dreptul, în materialitatea sa, rămânând neafectat”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

În punctul de vedere prezentat, Guvernul susține, ca și instanța de judecată, că rațiunea instituirii unei asemenea proceduri „rezidă în nevoia practică de a se crea un cadru unic în care creditorii să-și poată valorifica drepturile împotriva debitorului acestora aflat în stare de faliment”, iar existența unei proceduri paralele cu procedura concursuală a insolvenței ar „compromite eforturile depuse pentru evaluarea activului și pasivului averii debitorului în vederea distribuirii rezultatului lichidării, în condițiile legii și în cotele stabilite, către creditorii”.

De asemenea, se mai arată că dispozițiile art. 35 din Legea nr. 64/1995, trebuie corelate cu cele ale art. 26 și 58⁴ din lege, care stabilesc condițiile exercitării dreptului debitorului de a solicita deschiderea procedurii falimentului, precum și obligația creditorilor să își înscrie creanțele în masa credală într-un termen stabilit de judecătorul-sindic, în caz contrar aceștia „pierd dreptul de a participa la distribuirile de sume obținute din lichidarea bunurilor și dreptul de a se îndrepta împotriva debitorului pentru realizarea creanțelor, ulterior închiderii procedurii”. Guvernul consideră că aceste prevederi „asigură egalitatea tratamentului tuturor creditorilor ale căror creanțe sunt anterioare deschiderii procedurii concursuale a insolvenței”, iar suspendarea prevăzută de art. 35 nu afectează dreptul creditorilor la valorificarea creanțelor, întrucât „aceștia vor avea asigurată stabilirea valorii creanței lor asupra averii debitorilor în cadrul procedurii contradictorii de validare a creanțelor, ce se desfășoară în fața judecătorului-sindic”.

Guvernul apreciază că suspendarea acțiunilor judiciare sau extrajudiciare prevăzută de art. 35 se aplică și „eventualelor cereri reconvenționale formulate în cadrul acțiunilor în pretenții introduse de lichidator ulterior deschiderii procedurii”.

Prin urmare, se consideră că „suspendarea acțiunilor individuale ar putea pricinui *eo ipso* o vătămare a dreptului de creanță, însă numai dacă nu ar exista posibilitatea de declarare a creanțelor în procedura de insolvență”, iar existența unei asemenea proceduri exclude incidența „unei vătămări neconstituționale a dreptului creditorilor”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 35 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile criticate ca fiind neconstituționale au următorul cuprins:

— Art. 35: „De la data deschiderii procedurii se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt art. 16 alin. (1), precum și art. 53 alin. (1), acestea având următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“;

— Art. 53 alin. (1): „*Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că, în esență, critica formulată constă în susținerea că suspendarea acțiunilor judiciare și extrajudiciare de la data deschiderii procedurii falimentului prevăzută de textul criticat instituie o inegalitate de tratament în valorificarea printr-o cerere reconvențională a creanței pârâtului-debitor față de reclamantul-creditor aflat în procedura lichidării judiciare, restrângându-se totodată exercițiul dreptului de valorificare a creanței o dată cu soluționarea acțiunii părții adverse.

Curtea reține că măsura stabilită prin textul de lege criticat se justifică prin natura specială a procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995, procedură care impune crearea unui cadru unitar, colectiv, consensual și egalitar în care creditorii unui debitor comun să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului aflat în stare de faliment.

În aceste condiții, Curtea constată că existența unor acțiuni paralele cu procedura concursuală prevăzută de lege ar produce incertitudine cu privire la masa credală, ar face imposibilă evaluarea activului și pasivului averii debitorului, în vederea distribuirii rezultatului lichidării. Pentru evitarea acestor situații, art. 26 din lege prevede necesitatea ca debitorul aflat în stare de insolvență să depună o listă a bunurilor sale, precum și a numelor și adreselor tuturor creditorilor. De asemenea, art. 58⁴ din

lege prevede că, exceptând salariații ale căror creanțe vor fi înregistrate de administrator conform evidențelor contabile, toți ceilalți creditori ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii, declarațiile de creanțe fiind înregistrate într-un registru păstrat la grefa tribunalului.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că dispozițiile legale criticate prin excepția de neconstituționalitate nu prevăd excepții și nici nu fac vreo deosebire între creditorii titulari ai unor acțiuni judiciare sau extrajudiciare asupra debitorului supus procedurii sau asupra bunurilor sale.

Curtea constată că susținerea autorului excepției că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 53 alin. (1) din Constituție, în sensul că restrânge exercițiul dreptului de valorificare a creanței și, respectiv, de soluționare a cererii reconvenționale, o dată cu soluționarea acțiunii principale, este neîntemeiată, titularul unei creanțe având posibilitatea valorificării acesteia în condițiile Legii nr. 64/1995, în cadrul procedurii stabilite prin această lege. De asemenea, textul de lege în discuție se referă numai la suspendarea acțiunilor în justiție, neafectând posibilitatea valorificării creanței în cauză.

Curtea reține că, referitor la celelalte probleme ridicate de autorul excepției, și anume dacă textul criticat se aplică numai acțiunilor introduse anterior deschiderii procedurii reorganizării judiciare și falimentului sau și celor introduse ulterior acestei date, precum și dacă textul se aplică și cererilor reconvenționale, numai instanța judecătorească este competentă a se pronunța, acestea reprezentând aspecte care privesc interpretarea și aplicarea legii, iar nu constituționalitatea acesteia.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ghenuța” — S.R.L. Iași în Dosarul nr. 9.273/2003 al Tribunalului Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 500
din 16 noiembrie 2004referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) și (8)
din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) și (8) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Constantin Antofie în Dosarul nr. 428/A/2004 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că dispoziția de lege criticată nu instituie o situație discriminatorie, așa cum susține autorul excepției, ci se aplică tuturor cetățenilor aflați în ipoteza normei legale. Persoanele care se înscriu la pensia pentru limită de vârstă se află într-o situație diferită de cele care se înscriu la pensie anticipată, care justifică în mod obiectiv tratamentul juridic diferit. De altfel, Curtea a statuat constant că principiul constituțional al egalității nu presupune uniformitate, în cazul existenței unor situații diferite în care se află anumite categorii de cetățeni justificându-se soluțiile legislative diferite, fără a fi considerate discriminatorii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 mai 2004, pronunțată în Dosarul nr. 428/A/2004, **Curtea de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) și (8) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de Constantin Antofie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că se diminuează drepturile de pensie prin faptul că art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 prevede

că punctajul mediu anual se stabilește împărțindu-se la 12 totalul punctelor realizate în anul respectiv, iar nu la numărul de luni în care s-a cotizat în acel an. De asemenea, arată că alin. (8) al art. 78 are caracter discriminatoriu pentru faptul că prevede majorarea punctajului numai pentru perioadele cotizate peste perioada standard de cotizare, după împlinirea vârstei standard de pensionare, iar nu și în cazul persoanelor care se înscriu la pensia anticipată după ce au cotizat peste perioada completă de cotizare. Consideră că dispozițiile legale criticate ar trebui interpretate sau modificate în așa fel încât să nu determine diminuarea dreptului real la pensie și să nu facă diferențiere între două categorii de pensionari.

Curtea de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției, în cauză punându-se numai problema interpretării dispozițiilor art. 78 din Legea nr. 19/2000.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că textele de lege criticate conțin dispoziții cu caracter preponderent tehnic, și anume modalitatea de determinare a punctajului anual al asiguratului, punctajul mediu anual realizat de asigurat în perioada de cotizare, majorarea punctajului realizat după îndeplinirea condițiilor de pensionare pentru limită de vârstă, fără a se încălca dispozițiile art. 47 alin. (2) din Constituție. De asemenea, textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât asigurații care se regăsesc într-una dintre situațiile prevăzute la art. 5 din Legea nr. 19/2000, care, după îndeplinirea condițiilor legale pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă, își continuă activitatea, contribuind o anumită perioadă la sistemul public, sunt într-o situație diferită față de asigurații care beneficiază de pensie anticipată ori de pensie anticipată parțial, situație ce justifică în mod obiectiv și rezonabil tratamentul juridic diferit.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că din încheierea instanței de judecată nu rezultă textele constituționale presupus a fi încălcate de dispozițiile art. 78 din Legea nr. 19/2000. De asemenea, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției,

interpretarea legii fiind atributul suveran al instanței de judecată în opera de înfăptuire a justiției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 78 alin. (1) și (8) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare. Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 78 alin. (1) și (8): „(1) *Punctajul anual al asiguratului se determină prin împărțirea la 12 a punctajului realizat în anul respectiv din însumarea numărului de puncte realizat în fiecare lună. Numărul de puncte realizat în fiecare lună se calculează prin raportarea salariului brut lunar individual, inclusiv sporurile și adaosurile, sau, după caz, a venitului lunar asigurat, care a constituit baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale, la salariul mediu brut lunar din luna respectivă, comunicat de Comisia Națională pentru Statistică. [...]*

(8) *Asigurații care, după îndeplinirea condițiilor de pensionare pentru limită de vârstă, reglementate de prezenta lege, contribuie o anumită perioadă la sistemul public, regăsindu-se în una dintre situațiile prevăzute la art. 5, beneficiază de majorarea punctajului realizat în această perioadă cu 0,3% pentru fiecare lună, respectiv cu 3,6% pentru fiecare an suplimentar.“*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 11, 20, art. 16 alin. (1) și art. 47 alin. (2) din Constituția României, precum și prevederile art. 7 și 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 și 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 9 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, art. 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ce au următorul conținut:

— Art. 11: „(1) *Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.*

(2) *Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.*

(3) *În cazul în care un tratat la care România urmează să devină parte cuprinde dispoziții contrare Constituției, ratificarea lui poate avea loc numai după revizuirea Constituției.“*

— Art. 20: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.“*

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*

— Art. 47 alin. (2): „*Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială, potrivit legii.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reprezintă norme cu caracter tehnic, referitoare la determinarea punctajului mediu anual, ca bază de calcul al cuantumului pensiei ce se acordă, respectiv, la acordarea unor sporuri la punctajul stabilit, reglementarea acestei proceduri fiind dreptul exclusiv al legiuitorului, fără ca prin acesta să se aducă atingere vreunei dispoziții sau principiu constituțional.

În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate vin în contradicție cu principiul egalității în drepturi a cetățenilor, Curtea constată că aceasta nu este întemeiată. Astfel, persoanele care se înscriu la pensia pentru limită de vârstă sau la pensie anticipată se află, în mod obiectiv, în situații diferite determinate de faptul că acestea sunt două tipuri diferite de pensii, cu regim juridic și condiții de acordare diferite, ceea ce justifică și impune tratamentul juridic diferențiat. Dispozițiile art. 78 alin. (1) și (8) din Legea nr. 19/2000 nu conțin în sine nici o reglementare care să creeze o inegalitate pe criterii de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială, aplicându-se fără nici o discriminare tuturor persoanelor aflate în situație identică.

De asemenea, Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate înfrâng prevederile constituționale ale art. 47 alin. (2).

Curtea observă că dispozițiile constituționale ale art. 47 alin. (2) consacră, printre altele, dreptul la pensie, pentru toți cetățenii, în condițiile prevăzute de lege. Astfel, criteriile și condițiile ce trebuie îndeplinite pentru beneficiul efectiv al dreptului la pensie, criteriile de acordare a pensiei și modul de calcul al cuantumului acesteia, ca și toate celelalte norme de drept substanțial ori de procedură privind funcționarea sistemului public de asigurări sociale trebuie reglementate prin lege. Legiuitorul are, în consecință, competența exclusivă și opțiunea liberă pentru stabilirea modalității de determinare a punctajului anual al asiguratului, a punctajului mediu anual realizat de asigurat

în perioada de cotizare, a modului de majorare al punctajului realizat după îndeplinirea condițiilor de pensionare pentru limită de vârstă, precum și a modului de determinare a cuantumului drepturilor de asigurări sociale.

În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile legale criticate ar trebui interpretate sau modificate în așa fel încât să nu determine diminuarea dreptului real la pensie și să nu facă diferențiere între două categorii de pensionari, Curtea constată că nu se poate pronunța asupra modului de interpretare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției, interpretarea legii fiind atributul suveran al instanței de judecată în opera de înfăptuire a justiției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) și (8) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Constantin Antofie în Dosarul nr. 428/A/2004 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Maritiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind evaluarea și controlul riscului substanțelor existente

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 din Legea nr. 360/2003 privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Obiective

Art. 1. — Prezenta hotărâre are următoarele obiective:

a) crearea unui sistem coerent de evaluare și control al riscului substanțelor existente, produse sau importate, pentru îmbunătățirea protecției sănătății populației și a mediului;

b) stabilirea principiilor generale pentru evaluarea riscurilor pentru populație și pentru mediu asociate substanțelor existente;

c) stabilirea unui cadru administrativ și legislativ care să permită aplicarea de către România a legislației europene privind evaluarea și controlul riscului substanțelor existente, de la data aderării.

Domeniu de aplicare

Art. 2. — (1) Prezenta hotărâre se aplică la:

a) colectarea și circulația informațiilor referitoare la substanțele existente și accesul la aceste informații;

b) evaluarea riscurilor pentru populație, inclusiv angajați și consumatori, și pentru mediu ale substanțelor existente, în vederea asigurării unui management mai bun al acestor riscuri, care să fie armonizat cu prevederile comunitare.

(2) Prevederile prezentei hotărâri se vor aplica fără a se încălca legislația existentă cu privire la protecția angajaților la locul de muncă și a consumatorilor.

Definiții

Art. 3. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos semnifică:

a) *substanță* — elemente chimice și compușii acestora, în stare naturală sau obținuți prin orice proces de producție, incluzând orice aditiv necesar pentru conservarea stabilității produsului și orice impuritate care rezultă din procesul utilizat, cu excepția oricărui solvent care poate fi separat fără să afecteze stabilitatea substanței sau să schimbe compoziția acesteia;

b) *preparat* — un amestec sau o soluție compusă din două sau mai multe substanțe;

c) *import* — introducerea fizică de substanțe și/sau de preparate ale acestora pe teritoriul vamal al țării ca urmare a unei proceduri vamale;

d) *producere* — producerea substanțelor și/sau a preparatelor care sunt izolate în stare solidă, lichidă sau gazoasă;

e) *substanțe existente* — substanțe enumerate în inventarul european al substanțelor existente puse pe piață (IESCE—EINECS), aprobat prin Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 227/2002;

f) *autoritate competentă* — autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, stabilită la art. 4 alin. (2);

g) *identificarea pericolelor* — activitatea prin care se identifică efectele adverse pe care o substanță le poate provoca în mod inerent;

h) *evaluarea relației doză—răspuns sau concentrație—efect* — estimarea relației dintre doză sau nivelul de expunere la o anumită substanță și incidența și gravitatea efectului ca urmare a expunerii;

i) *evaluarea expunerii* — determinarea emisiilor, căilor de pătrundere în mediu și vitezelor de transport, transformării sau degradării substanței, în vederea estimării concentrațiilor/dozelor la care populațiile umane sau componentele de mediu: apă, sol, aer sunt sau pot fi expuse;

j) *caracterizarea riscului* — estimarea incidenței și gravității efectelor adverse care, după toate probabilitățile, se pot produce în cadrul unei populații umane sau în cadrul unei componente de mediu, ca urmare a unei expuneri reale sau previzibile la o substanță, cu includerea estimării riscului, cum ar fi de exemplu cuantificarea riscului previzibil;

k) *Comitet* — Comitetul interministerial științific consultativ pentru evaluarea toxicității și ecotoxicității

substanțelor chimice periculoase, înființat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.739/2004;

l) *experiment* — orice utilizare a unui animal în scop experimental sau în alte scopuri științifice, care îi poate provoca durere, suferință, extenuare sau o vătămare de durată, inclusiv orice cale a unei acțiuni intenționate ori care poate să aibă drept rezultat nașterea unui animal în astfel de condiții, dar cu excluderea metodelor mai puțin dureroase, cum ar fi metodele „umane”, acceptate în practica modernă pentru uciderea sau marcarea unui animal; un experiment începe atunci când un animal este pregătit pentru început pentru a fi utilizat și se sfârșește atunci când nu se mai fac observații suplimentare asupra experimentului; eliminarea durerii, suferinței, extenuării sau a vătămării de durată, prin utilizarea succesivă a anesteziei ori analgezicelor sau a altor metode, nu poate înlocui utilizarea unui animal în afara scopului acestei definiții. Practicile care nu au scop experimental, agricol sau nu sunt practicate în clinicile veterinare sunt excluse;

m) *buna practică de laborator (BPL)* — un set de principii care asigură cadrul în care studiile de laborator sunt planificate, realizate, urmărite, înregistrate, raportate și arhivate. Aceste studii sunt inițiate în scopul obținerii datelor cu ajutorul cărora se pot evalua pericolele, riscurile asupra utilizatorilor, consumatorilor și părților terțe, inclusiv asupra mediului, pe care le pot avea medicamentele, substanțele chimice agricole, cosmeticele, alimentele, aditivii și contaminanții alimentari, alimentele noi și biocidele. Utilizarea BPL conferă siguranță autorităților de reglementare, în sensul că datele obținute în timpul studiului sunt credibile, reflectă o situație reală și pot fi utilizate la evaluările de risc/siguranță.

Autorități responsabile și atribuțiile lor

Art. 4. — (1) Autoritățile publice centrale cu atribuții în evaluarea riscului substanțelor existente pe care acestea le prezintă pentru sănătatea populației și mediu sunt:

- a) Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor;
- b) Ministerul Sănătății;
- c) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;
- d) Ministerul Economiei și Comerțului, prin Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase;
- e) Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(2) Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor este autoritatea competentă pentru evaluarea riscurilor substanțelor existente pe care acestea le prezintă pentru sănătatea populației și mediu și are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) evaluează informațiile primite de la producători și importatori potrivit prevederilor art. 6, 7, 10 și 12;
- b) stabilește împreună cu Comitetul cazurile în care este necesar să se solicite producătorilor și importatorilor de substanțe chimice informații suplimentare privind proprietățile fizico-chimice, toxicitatea și ecotoxicitatea

acestora, date referitoare la expunere, precum și alte date relevante necesare pentru evaluarea riscului acestor substanțe;

c) întocmește împreună cu Comitetul, pe baza informațiilor furnizate de producători și de importatori potrivit prevederilor art. 6 și 7, lista națională cu substanțele prioritare;

d) evaluează riscul pentru mediu, reprezentat de substanțele existente și în special de substanțele prioritare;

e) creează și întreține baza de date privind proprietățile ecotoxicologice ale substanțelor periculoase;

f) stabilește, după caz, strategia corespunzătoare pentru limitarea riscurilor reprezentate de substanțele periculoase existente și propune măsuri de control și/sau programe de supraveghere a acestor riscuri;

g) organizează separat sau împreună cu alte autorități publice pregătirea personalului din subordine sau din alte ministere și instituții, implicat în evaluarea riscului.

(3) Ministerul Sănătății are următoarele atribuții și responsabilități:

a) colectează date, stabilește prioritățile și estimează riscul substanțelor existente în relație cu sănătatea populației;

b) stabilește strategiile prin care se îndeplinesc măsurile de limitare a riscurilor pentru populația expusă la substanțele periculoase existente care afectează ireversibil sănătatea populației;

c) monitorizează starea de sănătate a populației expuse la substanțele periculoase existente din mediul înconjurător sau profesional;

d) realizează baza de date privind proprietățile toxicologice ale substanțelor periculoase;

e) identifică și evaluează riscurile pentru sănătate în relație cu substanțele existente care afectează sănătatea populației;

f) participă la stabilirea principiilor de evaluare a riscului pe care substanțele existente îl prezintă pentru sănătatea populației și pentru mediu;

g) participă la elaborarea și promovarea actelor normative referitoare la evaluarea efectelor pe care substanțele existente le au asupra sănătății populației și mediului;

h) exercită controlul respectării regimului substanțelor existente, în scopul prevenirii afectării sănătății populației;

i) coordonează, împreună cu Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, formarea specialiștilor care realizează evaluarea de risc pentru sănătate în relație cu substanțele existente.

(4) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei are următoarele atribuții și responsabilități:

a) inițiază și promovează, împreună cu celelalte autorități competente, acte normative specifice referitoare la securitatea și sănătatea angajaților care desfășoară activități sau se află în locuri de muncă în care sunt prezente substanțe chimice, precum și la evaluarea și

controlul riscului pe care îl prezintă acestea pentru om și mediu;

b) stabilește, împreună cu celelalte autorități competente, reglementări în domeniul securității și sănătății în muncă și politicile de prevenire a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale datorate substanțelor chimice;

c) controlează, prin Inspekția Muncii, modul în care angajatorii aplică și respectă măsurile de prevenire a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, necesare în cazul prezenței în mediul de muncă a substanțelor chimice;

d) colectează și prelucrează datele necesare în vederea evaluării riscului generat de prezența la locul de muncă a substanțelor chimice existente, în domeniul său de competență;

e) creează și actualizează baza de date privind incidentele și accidentele de muncă datorate substanțelor chimice existente;

f) organizează, independent sau împreună cu alte autorități publice, activitatea de pregătire profesională a personalului implicat în evaluarea/controlul evaluării riscului datorat substanțelor chimice existente.

(5) Ministerul Economiei și Comerțului, prin Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase, are următoarele atribuții și responsabilități:

a) solicită și primește de la producători și importatori informații referitoare la proprietățile substanțelor existente;

b) coordonează, în colaborare cu ministerele interesate, pregătirea și perfecționarea personalului atestat pentru controlul și supravegherea substanțelor existente și pentru instruirea organismelor responsabile;

c) coordonează și furnizează suportul informațional în domeniul substanțelor existente;

d) furnizează informații specifice și detaliate autorității competente pentru evaluarea riscului substanțelor existente și tuturor agențiilor și organismelor guvernamentale care au atribuții în domeniul substanțelor existente;

e) inspectează și verifică respectarea aplicării bunei practici de laborator pentru substanțele existente.

(6) Agenția Națională pentru Protecția Mediului are următoarele atribuții și responsabilități:

a) urmărește implementarea prevederilor legislative referitoare la substanțele existente;

b) participă, împreună cu alte autorități care au atribuții în domeniul substanțelor chimice, la colectarea datelor și informațiilor referitoare la substanțele existente;

c) participă la activitățile de evaluare a riscului pe care substanțele existente îl pot avea pentru sănătatea populației și mediu.

Responsabilități ale producătorilor și importatorilor

Art. 5. — Producătorii și importatorii au următoarele atribuții și răspunderi:

a) se documentează și/sau efectuează testări privind proprietățile substanțelor existente, în vederea evaluării

riscului pe care aceste substanțe îl prezintă pentru sănătatea populației și pentru mediu, și transmit autorităților publice responsabile de evaluarea riscului substanțelor existente informațiile prevăzute la art. 6 și 7;

b) întocmesc și transmit autorității competente rapoarte cu privire la studiile corespunzătoare pentru evaluarea riscului substanțelor existente;

c) efectuează, la cererea autorității competente, testări suplimentare pentru obținerea de noi informații referitoare la proprietățile fizico-chimice, toxicologice și ecotoxicologice ale substanțelor existente, necesare pentru evaluarea riscului acestora;

d) verifică dacă există informații suplimentare obținute de către producătorii inițiali ai substanței și, în cazul în care asemenea informații există, solicită aceste informații, contra cost, în scopul limitării experiențelor pe vertebate;

e) actualizează, ori de câte ori este cazul, informațiile prevăzute la lit. a);

f) actualizează, la un interval de 3 ani, informațiile referitoare la volumele de producție și import și le transmit autorității competente.

Raportarea datelor privind substanțele existente produse sau importate în volume mari

Art. 6. — (1) Un producător care a fabricat sau un importator care a importat o substanță existentă, ca atare sau într-un preparat, în cantități care depășesc 1.000 tone pe an, cel puțin o dată în ultimii 3 ani anteriori intrării în vigoare a prezentei hotărâri, trebuie să transmită autorității competente, conform unei proceduri stabilite prin norme aprobate prin ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor, în termen de 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri, următoarele informații, prevăzute în detaliu în anexa nr. 2:

- a) denumirea și numărul IESCE—EINECS al substanței;
- b) cantitatea de substanță produsă sau importată;
- c) clasificarea substanței, potrivit anexei nr. 2 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 490/2002, denumite în continuare *norme metodologice*;
- d) informații privind utilizările preconizate ale substanței;
- e) date privind proprietățile fizico-chimice ale substanței;
- f) date privind căile de pătrundere și distribuție în mediu;
- g) date privind ecotoxicitatea substanței;
- h) date privind toxicitatea acută și subacută a substanței;
- i) date privind caracterul carcinogen, mutagen și/sau toxic pentru reproducere al substanței;
- j) orice altă indicație relevantă în evaluarea riscului substanței.

(2) Producătorii și importatorii trebuie să depună toate eforturile pentru obținerea datelor existente prevăzute la alin. (1) lit. e)—j).

(3) În absența datelor prevăzute la alin. (1) lit. e)—j), producătorii și importatorii nu sunt obligați să efectueze teste suplimentare pe animale în vederea obținerii unor asemenea date.

(4) Pe baza raportărilor făcute de producători și de importatori potrivit alin. (1), autoritatea competentă va întocmi o listă cu substanțele existente produse sau importate în cantități ce depășesc 1.000 tone pe an.

Raportarea datelor privind substanțele existente produse sau importate în volume mici

Art. 7. — (1) Un producător care a fabricat sau un importator care a importat o substanță existentă, ca atare sau într-un preparat, în cantități care depășesc 10 tone pe an, dar nu mai mari de 1.000 tone pe an, cel puțin o dată în ultimii 3 ani anteriori intrării în vigoare a prezentei hotărâri, trebuie să prezinte autorității competente, conform unei proceduri stabilite prin norme aprobate prin ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor, în termen de 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri, următoarele informații, prevăzute în detaliu în anexa nr. 3:

- a) denumirea substanței și numărul IESCE—EINECS;
 - b) cantitatea de substanță produsă sau importată;
 - c) clasificarea substanței potrivit anexei nr. 2 la normele metodologice;
 - d) informații asupra utilizărilor preconizate ale substanței.
- (2) Autoritatea competentă împreună cu Comitetul stabilesc cazurile în care este necesar ca producătorii și importatorii prevăzuți la alin. (1) să prezinte informații suplimentare.

(3) Informațiile suplimentare prevăzute la alin. (2) se vor referi la aspectele cuprinse în anexa nr. 2, precum și la orice alte aspecte relevante pentru evaluarea riscului.

(4) Producătorii și importatorii nu sunt obligați să efectueze teste suplimentare pe animale în scopul obținerii informațiilor solicitate de autoritatea competentă.

(5) Pe baza raportărilor făcute de producători și de importatori potrivit alin. (1), autoritatea competentă va întocmi o listă cu substanțele existente produse sau importate în cantități care depășesc 10 tone pe an, dar nu mai mari de 1.000 tone pe an.

Excepții

Art. 8. — Substanțele prevăzute în anexa nr. 1 sunt exceptate de la prevederile art. 6 și 7. Autoritatea competentă împreună cu Comitetul pot solicita informații referitoare la substanțele prevăzute în anexa nr. 1 doar dacă acestea sunt relevante în procesele de evaluare a riscului.

Procedura de raportare a datelor

Art. 9. — (1) În cazul unei substanțe produse sau importate de către mai mulți producători sau importatori, informațiile prevăzute la art. 6 și la art. 7 alin. (2)—(4) pot fi prezentate de un singur producător sau importator care să îi reprezinte, cu acordul producătorilor sau al importatorilor implicați.

(2) Producătorii și importatorii implicați, prevăzuți la alin. (1), au obligația să prezinte autorității competente un set de informații cu caracter general, stabilite la pct. 1 din anexa nr. 2, și să facă referiri la setul de date furnizat de producătorul sau de importatorul care îi reprezintă.

Actualizarea informațiilor raportate

Art. 10. — (1) Producătorii și importatorii care au prezentat pentru o anumită substanță chimică existentă autorității competente informațiile prevăzute la art. 6 și 7 au obligația să le actualizeze.

(2) Pentru actualizarea informațiilor producătorii și importatorii furnizează autorității competente informații cu privire la:

a) utilizări noi ale substanței, care modifică în mod semnificativ tipul, forma, magnitudinea sau durata de expunere a omului ori a mediului la acea substanță;

b) date noi referitoare la proprietățile fizico-chimice, efectele toxicologice sau ecotoxicologice, dacă acestea sunt relevante pentru evaluarea riscului potențial prezentat de substanță;

c) orice modificare privind clasificarea provizorie a substanței, potrivit prevederilor anexei nr. 2 la normele metodologice.

(3) Producătorii și importatorii vor actualiza la fiecare 3 ani informațiile referitoare la volumele de producție și de import, prevăzute la art. 6 și 7, dacă există modificări legate de volumele de producție sau comercializare prevăzute în anexa nr. 2 sau în anexa nr. 3.

(4) Orice producător sau importator al unei substanțe existente, care obține informații care vin în sprijinul concluziei că substanța în cauză poate prezenta un risc serios pentru om sau pentru mediu, are obligația să raporteze imediat aceste informații autorității competente.

Lista prioritară

Art. 11. — (1) Pe baza informațiilor furnizate de producători și de importatori, potrivit art. 6 și 7, autoritatea competentă împreună cu Comitetul întocmesc o listă cu substanțe sau grupe de substanțe prioritare, denumită în continuare *listă prioritară*, cerând ca acestora să li se acorde o atenție imediată în procesul de evaluare a riscului, datorită efectelor lor potențial negative asupra sănătății populației sau mediului.

(2) Lista prevăzută la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului mediului și gospodării apelor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) La elaborarea listei substanțelor chimice prioritare vor fi avute în vedere următoarele:

a) efectele substanței asupra omului și mediului;

b) expunerea omului sau a mediului la substanța respectivă;

c) lipsa datelor referitoare la efectele pe care substanța le poate avea asupra omului și mediului;

d) preocupări similare ale altor organisme internaționale;

e) alte acte normative și/sau programe legate de substanțele periculoase.

(4) În procesul de evaluare a riscului o atenție specială trebuie acordată substanțelor care pot avea efecte cronice, mai ales substanțelor despre care se cunoaște sau sunt suspectate că sunt cancerigene, toxice pentru reproducere și/sau mutagene ori care sunt cunoscute sau suspectate că măresc incidența acestor efecte.

Date ce trebuie furnizate pentru substanțele care apar pe lista prioritară

Art. 12. — (1) Pentru substanțele incluse pe lista prioritară prevăzută la art. 11 alin. (1), producătorii și importatorii furnizează autorității competente toate informațiile relevante existente și rapoartele aferente studiilor corespunzătoare pentru evaluarea riscului substanței respective, în termenul stabilit de autoritatea competentă.

(2) Pentru datele care lipsesc, producătorii și importatorii sunt obligați să efectueze testele necesare obținerii datelor respective și să furnizeze autorității competente rezultatele testelor și rapoartele acestor teste, într-un interval de timp ce va fi stabilit de autoritatea competentă și Comitet.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), producătorii sau importatorii pot cere autorității competente să fie exceptați de la anumite sau de la toate testările suplimentare, dacă o anumită parte a informațiilor nu este necesară pentru evaluarea riscului sau dacă aceste informații sunt imposibil de obținut; ei pot solicita totodată și o perioadă mai mare pentru realizarea testelor suplimentare. Producătorii și importatorii trebuie să ofere o justificare reală în sprijinul acestei excepții, iar decizia de acceptare a cererii va fi luată de autoritatea competentă împreună cu Comitetul.

Evaluarea riscului substanțelor din lista prioritară

Art. 13. — (1) Autoritatea competentă este responsabilă pentru evaluarea informațiilor furnizate de producător/ producători sau de importator/importatori în conformitate cu prevederile art. 6, 7, 10 și 12 și a oricăror alte informații disponibile, precum și pentru stabilirea necesității furnizării de către producători sau importatori de informații suplimentare pentru care este necesară efectuarea de noi teste.

(2) Autoritatea competentă împreună cu Comitetul stabilesc limita de timp în care aceste informații suplimentare trebuie furnizate.

(3) Autoritatea competentă împreună cu Comitetul vor evalua riscul acelei substanțe pentru populație și pentru mediu.

(4) Acolo unde este cazul, autoritatea competentă împreună cu Comitetul vor propune o strategie pentru limitarea riscurilor substanței chimice respective, inclusiv măsuri de control și/sau programe de supraveghere. Când aceste măsuri de control includ recomandări de limitare a comercializării sau utilizării substanței în cauză, autoritatea competentă va prezenta o analiză socioeconomică cu avantajele și dezavantajele substanței și a posibilităților de înlocuire a acesteia cu alte substanțe.

(5) Autoritatea competentă împreună cu Comitetul evaluează riscul real sau potențial pentru populație și pentru mediu, reprezentat de o anumită substanță, pe baza prevederilor art. 15—17.

(6) Când producătorilor sau importatorilor li se cer informații și/sau testări suplimentare, aceștia trebuie să verifice, în scopul limitării experiențelor pe vertebre, dacă informațiile necesare evaluării substanței există deja și pot fi obținute contra cost de la producătorii sau importatorii anteriori ai substanței respective. Atunci când experimentele sunt totuși necesare, trebuie verificat dacă testele pe animale nu pot fi înlocuite sau limitate prin utilizarea altor metode.

(7) Testele de laborator necesare se efectuează conform bunei practici de laborator prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 63/2002 privind aprobarea Principiilor de bună practică de laborator, precum și inspecția și verificarea respectării acestora în cazul testărilor efectuate asupra substanțelor chimice.

Obligații referitoare la furnizarea de informații și teste suplimentare

Art. 14. — (1) Orice producător sau importator al unei substanțe incluse pe lista prioritară prevăzută la art. 11 alin. (1) și care a furnizat informații potrivit art. 6 și 7 într-o perioadă de timp rezonabilă, stabilită de autoritatea competentă, transmite acesteia datele și rezultatele testelor prevăzute la art. 12 alin. (1) și (2), privind substanța respectivă, în termenul prevăzut la art. 13 alin. (2).

(2) Dacă există motive reale pentru a considera că o substanță care apare în IESCE—EINECS prezintă un risc serios pentru populație sau pentru mediu, se cere producătorului/producătorilor și importatorului/importatorilor substanței respective să furnizeze informațiile pe care le deține/dețin și/sau să supună substanța respectivă testării, să pregătească un raport despre aceasta și să îl transmită autorității competente.

(3) În cazul unei substanțe produse sau importate ca atare ori într-un preparat de către mai mulți producători sau importatori, testările prevăzute la alin. (1) și (2) se pot efectua de către unul sau de mai mulți producători ori importatori, ca reprezentanți ai celorlalți producători sau importatori implicați. Ceilalți producători sau importatori implicați care și-au ales reprezentanți vor face referiri la testele efectuate de acel producător sau acei producători

ori importatori aleși ca reprezentanți și au obligația să contribuie la costurile respective în mod corect și echitabil.

Principii de evaluare a riscului

Art. 15. — (1) Evaluarea riscului include identificarea pericolului și, după caz, evaluarea relației doză—răspuns sau concentrație—efect, evaluarea expunerii și caracterizarea riscurilor.

(2) Evaluarea riscului se bazează pe furnizarea de informații despre substanță potrivit art. 6, 7, art. 12 alin. (1) și (2) și art. 13 alin. (2), dar și a altor informații disponibile și se efectuează în conformitate cu procedurile prevăzute la art. 16 și 17.

(3) În procedura de evaluare a expunerii autoritatea competentă ia în considerare acele populații umane sau componente de mediu pentru care expunerea la o substanță este rezonabil previzibilă, pe baza informațiilor disponibile despre substanța respectivă, în special a informațiilor privind fabricarea, transportul, depozitarea, încorporarea într-un preparat sau alt mod de prelucrare, utilizarea și eliminarea ori recuperarea acesteia.

Evaluarea riscului privind sănătatea umană

Art. 16. — (1) Pentru fiecare substanță care figurează pe lista prioritară stabilită potrivit art. 11, autoritatea competentă împreună cu Comitetul fac o evaluare a riscului privind efectele substanței asupra sănătății populației.

(2) În prima etapă se va identifica pericolozitatea substanței prin determinarea proprietăților și efectelor potențial adverse manifestate de substanță, potrivit părții A din anexa nr. 4 și părții A din anexa nr. 5.

(3) După identificarea pericolozității, autoritatea competentă împreună cu Comitetul vor avea în vedere în etapele ulterioare următoarele activități prevăzute în partea B din anexa nr. 4 și în partea B din anexa nr. 5:

- a) (i) evaluarea relației doză—răspuns sau concentrație—efect, unde este cazul;
- (ii) evaluarea la expunere pentru orice populație umană expusă sau susceptibil de a fi expusă la substanța respectivă, ca de exemplu: angajați, consumatori sau persoane expuse indirect prin intermediul mediului;
- b) caracterizarea riscului.

Evaluarea riscului privind mediul înconjurător

Art. 17. — (1) Pentru fiecare substanță care figurează pe lista prioritară stabilită potrivit art. 11, autoritatea competentă realizează, pentru identificarea pericolozității substanței, într-o primă etapă, o evaluare a riscului privind efectele substanței asupra mediului înconjurător.

(2) După identificarea pericolozității, în etapele ulterioare, autoritatea competentă realizează următoarele activități prevăzute în anexa nr. 6:

- a) (i) evaluarea relației doză—răspuns sau concentrație—efect, unde este cazul;

(ii) evaluarea la expunere pentru componentele de mediu expuse sau susceptibile de a fi expuse la substanța respectivă;

b) caracterizarea riscului.

Art. 18. — (1) Rezultatele evaluării riscului sunt examinate de autoritatea competentă împreună cu Comitetul, care vor emite concluzii integrate referitoare la efectele globale ale substanței asupra sănătății populației, potrivit anexei nr. 7.

(2) Rezultatele evaluării riscului sunt examinate de autoritatea competentă care va emite concluzii integrate referitoare la efectele globale ale substanței asupra mediului înconjurător, conform anexei nr. 7.

Art. 19. — După evaluarea riscului, autoritatea competentă întocmește un raport care va conține informațiile prevăzute în anexa nr. 8 împreună cu toate datele importante de evaluare a riscului, precum și un rezumat al acestuia.

Confidențialitatea datelor

Art. 20. — (1) Producătorul sau importatorul precizează care dintre informațiile prevăzute la art. 6, 7, 10 și 14 au caracter confidențial și vor fi tratate în consecință de autoritatea competentă și de celelalte autorități implicate în procesul de evaluare a riscului. Caracterul confidențial al anumitor informații trebuie motivat de către producător sau de importator.

(2) Următoarele date și informații nu au caracter confidențial:

a) denumirea substanței, conform IESCE—EINECS;

b) denumirea producătorului sau a importatorului;

c) datele asupra proprietăților fizico-chimice ale substanței și asupra căilor de pătrundere și distribuție în mediu;

d) rezultatele sumare ale testelor toxicologice și ecotoxicologice, mai ales datele asupra caracterului cancerigen, mutagen și/sau toxic pentru reproducere al substanței;

e) informații referitoare la metodele și măsurile de precauție privind substanța și măsurile ce trebuie luate în cazuri de urgență;

f) informații care, dacă nu sunt aduse la cunoștință, ar avea ca rezultat efectuarea sau repetarea inutilă a unor experimente pe animale;

g) metodele analitice care fac posibilă detectarea unei substanțe periculoase atunci când se evacuează în mediu, precum și determinarea expunerii directe a omului la acea substanță.

(3) Încetarea motivelor pentru care producătorul/importatorul a considerat o informație ca având caracter confidențial va fi comunicată autorității competente.

Sancțiuni

Art. 21. — Încălcarea dispozițiilor prezentei hotărâri se sancționează potrivit prevederilor Legii nr. 360/2003 privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase.

Dispoziții finale

Art. 22. — (1) Anexele nr. 1—8*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Anexele nr. 1—8 se actualizează prin ordin al conducătorului autorității competente.

Art. 23. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană, cu excepția art. 6, 7 și 11 și anexelor nr. 2 și 3, ale căror prevederi intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 24. — Prezenta hotărâre transpune Regulamentul Consiliului nr. 793/93/CEE privind evaluarea și controlul riscului substanțelor existente, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 084 din 5 mai 1993, și Regulamentul Comisiei nr. 1.488/94/CE privind stabilirea principiilor de evaluare a riscurilor pentru om și mediu ale substanțelor existente în conformitate cu Regulamentul Consiliului nr. 793/93/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 161 din 29 iunie 1994.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul mediului și gospodăririi apelor,

Ioan Jelev,

secretar de stat
Ministrul sănătății,

Ovidiu Brînzan

p. Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Valentin Mocanu,

secretar de stat

p. Ministrul integrării europene,

Andrei Popescu,

secretar de stat

București, 21 decembrie 2004.

Nr. 2.427.

*) Anexele nr. 1—8 sunt reproduse în facsimil.

LISTA SUBSTANȚELOR EXCEPTATE DE LA PREVEDERILE ART. 6 ȘI 7 DIN HOTĂRÂRE

Nr.crt.	Nr.CAS	Nr. EINECS	Denumire în limba engleză	Denumire în limba română
1.	50-70-4	200-061-5	D-glucitol	D-glucitol
2.	50-81-7	200-066-2	ascorbic acid	acid ascorbic
3.	50-99-7	200-075-1	Glucose	glucoză
4.	56-87-1	200-294-2	L-lysine	L-lizină
5.	57-10-3	200-312-9	palmitic acid, pure	acid palmitic , pur
6.	57-11-4	200-313-4	stearic acid, pure	acid stearic , pur
7.	57-50-1	200-334-9	sucrose, pure	sucroză, pură
8.	58-95-7	200-405-4	alpha-tocopheryl acetate	alfa-tocoferil acetat
9.	59-51-8	200-432-1	DL-methionine	DL-metionină
10.	69-65-8	200-711-8	D-mannitol	D-manitol
11.	87-79-6	201-771-8	l-Sorbose	l-sorboză
12.	112-80-1	204-007-1	oleic acid, pure	acid oleic , pur
13.	123-94-4	204-664-4	glycerol stearate, pure	glicerol stearat, pur
14.	124-38-9	204-696-9	carbon dioxide	dioxid de carbon
15.	137-08-6	205-278-9	calcium pantothenate, D-form	pantotenat de calciu, forma D
16.	143-07-7	205-582-1	lauric acid, pure	acid lauric, pur
17.	143-18-0	205-590-5	potassium oleate	oleat de potasiu
18.	150-30-1	205-756-7	DL-phenylalanine	DL-fenilalanină
19.	527-07-1	208-407-7	sodium gluconate	gluconat de sodiu
20.	822-16-2	212-490-5	sodium stearate, pure	stearat de sodiu, pur
21.	1317-65-3	215-279-6	Limestone	Carbonat de calciu
22.	1338-43-8	215-665-4	sorbitan oleate	sorbitan oleat
23.	1592-23-0	216-472-8	calcium distearate	distearat de calciu
24.	7440-37-1	231-147-0	Argon	argon
25.	7440-44-0	231-153-3	Carbon	carbon
26.	7727-37-9	231-783-9	Nitrogen	azot (gazos)
27.	7732-18-5	231-791-2	water, distilled, conductivity or of similar purity	apă distilată, conductivitate sau puritate similară
28.	7782-42-5	231-955-3	Graphite	Grafit (carbon)
29.	8001-21-6	232-273-9	Sunflower oil	Ulei de floarea soarelui
30.	8001-22-7	232-274-4	Soybean oil	Ulei de soia
31.	8001-23-8	232-276-5	Safflower oil	Ulei de șofrănaș
32.	8001-26-1	232-278-6	Linseed oil	Ulei de in
33.	8001-30-7	232-281-2	Corn oil	Ulei de porumb
34.	8001-79-4	232-293-8	Castor oil	Ulei de ricin
35.	8002-13-9	232-299-0	Rape oil	Ulei de rapiță
36.	8002-43-5	232-307-2	Lecithins	Lecitine
37.	8029-43-4	232-436-4	Syrups, hydrolyzed starch	Siroपुरi, amidon hidrolizat
38.	8030-12-4	232-442-7	Tallow, hydrogenated	Grăsimă animală, hidrogenată
39.	9004-53-9	232-675-4	Dextrin	Dextrină
40.	9005-25-8	232-679-6	Starch	Amidon
41.	9050-36-6	232-940-4	Maltodextrin	Maltodextrină
42.	11103-57-4	234-328-2	Vitamin A	Vitamina A
43.	14906-97-9	238-976-7	sodium D-gluconate	D-gluconat de sodiu

Nr.crt.	Nr.CAS	Nr. EINECS	Denumire în limba engleză	Denumire în limba română
44.	26836-47-5	248-027-9	D-glucitol monostearate	Monostearat de D-glucitol
45.	61788-59-8	262-988-1	Fatty acids, coco, Me esters	Acizi grasi, cocos, metil-esteri
46.	61788-61-2	262-989-7	Fatty acids, tallow, Me esters	Acizi grasi, grăsime animală, metil-esteri
47.	61789-44-4	263-060-9	Fatty acids, castor-oil	Acizi grasi, ulei de ricin
48.	61790-37-2	263-129-3	Fatty acids, tallow	Acizi grasi, grăsime animală
49.	67701-01-3	266-925-9	Fatty acids, C 12-18	Acizi grasi, C ₁₂₋₁₈
50.	67701-03-5	266-928-5	Fatty acids, C 16-18	Acizi grasi, C ₁₆₋₁₈
51.	67701-05-7	266-929-0	Fatty acids, C 8-18 și C 18 unsatd.	Acizi grasi, C ₈₋₁₈ și C ₁₈ nesaturate
52.	67701-06-8	266-930-6	Fatty acids, C 14-18 și C 16-18 unsatd.	Acizi grasi, C ₁₄₋₁₈ și C ₁₆₋₁₈ nesaturate
53.	67701-08-0	266-932-7	Fatty acids, C 16-18 și C 18 unsatd.	Acizi grasi, C ₁₆₋₁₈ și C ₁₈ nesaturate
54.	67701-30-8	266-948-4	Glyceride , C 16-18 și C 18 unsatd.	Gliceride, C ₁₆₋₁₈ și C ₁₈ nesaturate
55.	67762-26-9	267-007-0	Fatty acids, C 14-18 și C 16-18 unsatd., Me esters	Acizi grasi, C ₁₄₋₁₈ și C ₁₆₋₁₈ nesaturate, metil-esteri
56.	67762-36-1	267-013-3	Fatty acids, C 6-12	Acizi grasi, C ₆₋₁₂
57.	68002-85-7	268-099-5	Fatty acids, C 14-22 și C 16-22 -unsatd.	Acizi grasi, C ₁₄₋₂₂ și C ₁₆₋₂₂ nesaturate
58.	68131-37-3	268-616-4	Syrups, corn, dehydrated	Siroपुरi, porumb, dehidrogenate
59.	68308-53-2	269-657-0	Fatty acids, soya	Acizi grasi, soia
60.	68308-54-3	269-658-6	Glycerides, tallow mono-, di- and tri-, hydrogenated	Gliceride, grăsimi animale mono-, di- și tri-halogenate
61.	68424-37-3	270-298-7	Fatty acids, C 14-22	Acizi grasi, C ₁₄₋₂₂
62.	68424-45-3	270-304-8	Fatty acids, linseed oil	Acizi grasi, ulei de in
63.	68424-61-3	270-312-1	Glycerides, C 16-18 and C 18 unsatd. mono- and di-	mono- și di-gliceride, C ₁₆₋₁₈ și C ₁₈ nesaturate
64.	85665-33-4	288-123-8	Glycerides, C 10-18	Gliceride C ₁₀₋₁₈
65.	90990-10-6	292-771-7	Fatty acids, C 12-14	Acizi grasi, C ₁₂₋₁₄
66.	90990-15-1	292-776-4	Fatty acids, C 12-18 and C 18 unsatd.	Acizi grasi, C ₁₂₋₁₈ și C ₁₈ nesaturate
67.	93165-31-2	296-916-5	Fatty acids, rape oil, erucic acid-low	Acizi grasi, ulei de rapiță, cu conținut scăzut de acid erucic

INFORMAȚII CE URMEAZĂ A FI COMUNICATE AUTORITĂȚII COMPETENTE**1. Informații generale**

- 1.1. Denumirea substanței
- 1.2. Numărul IESCE -EINECS
- 1.3. Numărul CAS
- 1.4. Sinonime
- 1.5. Puritate
- 1.6. Impurități
- 1.7. Formula moleculară
- 1.8. Formula structurală
- 1.9. Tipul substanței
- 1.10. Starea fizică
- 1.11. Furnizorul setului de date
- 1.12. Cantitatea produsă sau importată mai mare de 1.000 tone pe an
- 1.13. Dacă substanța a fost produsă în ultimele 12 luni
- 1.14. Dacă substanța a fost importată în ultimele 12 luni
- 1.15. Clasificare și etichetare
- 1.16. Mod de utilizare
- 1.17. Precizări cu privire la furnizarea unui set complet de date de către un alt producător sau importator
- 1.18. Date cu privire la reprezentantul producătorilor/importatorilor implicați, dacă este cazul,
- 1.19. Alte observații, ca de exemplu opțiuni de depozitare.

2. Date fizico-chimice

- 2.1. Punct de topire
- 2.2. Punct de fierbere
- 2.3. Densitate
- 2.4. Presiune de vapori
- 2.5. Coeficient de partiție: $\log_{10} Pow$
- 2.6. Solubilitatea în apă
- 2.7. Punct de inflamabilitate
- 2.8. Auto inflamabilitate
- 2.9. Inflamabilitate
- 2.10. Proprietăți explozive
- 2.11. Proprietăți de oxidare
- 2.12. Alte date și observații

3. Căi de pătrundere și distribuție în mediu

- 3.1. Stabilitate
 - 3.1.1. Fotodegradare
 - 3.1.2. Stabilitate în apă
 - 3.1.3. Stabilitate în sol
- 3.2. Date de monitorizare a mediului

- 3.3. Transport și distribuție între compartimentele de mediu inclusiv concentrațiile estimate în mediu și căi de distribuție
 - 3.3.1. Transport
 - 3.3.2. Distribuția, sau transferul între compartimentele de mediu
- 3.4. Biodegradare
- 3.5. Bioacumulare
- 3.6. Alte observații

4. Ecotoxicitate

- 4.1. Toxicitate pentru pești
- 4.2. Toxicitate pentru dafnia și alte nevertebrate acvatice
- 4.3. Toxicitate pentru alge
- 4.4. Toxicitate pentru bacterii
- 4.5. Toxicitate pentru organismele terestre
- 4.6. Toxicitate pentru organismele care trăiesc în sol
- 4.7. Alte observații

5. Toxicitate

- 5.1. Toxicitate acută
 - 5.1.1. Toxicitate acută orală
 - 5.1.2. Toxicitate acută prin inhalare
 - 5.1.3. Toxicitate acută dermală
 - 5.1.4. Toxicitate acută pe alte căi de administrare
- 5.2. Corosivitate și iritare
 - 5.2.1. Iritarea pielii
 - 5.2.2. Iritarea ochilor
- 5.3. Sensibilizare
- 5.4. Toxicitate prin doză repetată
- 5.5. Toxicitate genetică *in vitro*
- 5.6. Toxicitate genetică *in vivo*
- 5.7. Caracter cancerigen
- 5.8. Toxicitate pentru reproducere
- 5.9. Alte informații relevante
- 5.10. Experiențe cu expunere umană

6. Listă de referințe bibliografice

**INFORMAȚII CE URMEAZĂ A FI COMUNICATE CONFORM PREVEDERILOR ART. 7 ALIN. (1)
DIN HOTĂRÂRE**

1. Informații generale

- 1.1. Denumirea substanței
- 1.2. Numărul IESCE -EINECS
- 1.3. Numărul CAS
- 1.4. Sinonime
- 1.5. Puritate
- 1.6. Impurități
- 1.7. Formula moleculară
- 1.8. Formula structurală
- 1.9. Tipul substanței
- 1.10. Starea fizică
- 1.11. Precizarea furnizorului setului de date
- 1.12. Cantitatea produsă sau importată care depășește 10 tone pe an, dar nu mai mare de 1.000 tone
- 1.13. Precizarea dacă substanța a fost produsă în ultimele 12 luni
- 1.14. Precizarea dacă substanța a fost importată în ultimele 12 luni
- 1.15. Clasificare și etichetare
- 1.16. Mod de utilizare
- 1.17. Alte observații

EVALUAREA RISCULUI PRIVIND SĂNĂTATEA UMANĂ – TOXICITATE**Partea A**

Evaluarea riscurilor, efectuată în conformitate cu prevederile art.16, ia în considerare următoarele efecte toxice potențiale și următoarele populații expuse sau susceptibile a fi expuse:

EFECTE

1. Toxicitate acută
2. Iritație
3. Efecte corozive
4. Sensibilizare
5. Toxicitate la doză repetată
6. Mutagenitate
7. Carcinogenitate
8. Toxicitate pentru reproducere

POPULAȚII UMANE

1. Angajați
2. Consumatori
3. Persoane expuse indirect prin intermediul mediului

Partea B**1. IDENTIFICAREA PERICOLELOR**

Obiectivul acestei etape este acela de identificare a efectului/efectelor care produce/produc o îngrijorare precum și revizuirea clasificării, provizori, luându-se în considerare informațiile disponibile.

2. EVALUAREA RELAȚIEI DOZĂ – RĂSPUNS SAU CONCENTRAȚIE -EFFECT

- 2.1.** Pentru toxicitatea la doză-repetată și toxicitatea pentru reproducere se evaluează relația *doză-răspuns* sau *concentrație-efect* și, în măsura posibilităților, se identifică *nivelul concentrației la care nu se observă nici un efect* – **NOAEL**. Dacă nu este posibilă identificarea NOAEL, atunci se identifică doza/concentrația cea mai mică asociată unui efect advers, cum ar fi *cel mai mic nivel al concentrației la care se observă un efect advers* - **LOAEL**.

2.2. Pentru stabilirea toxicității acute, a efectelor corozive și efectelor iritante, nu este posibilă determinarea NOAEL sau LOAEL conform metodelor prevăzute în Hotărârea Guvernului nr 490/2002 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicarea Ordonanței de Urgență 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase. În acest caz, se va determina doza discriminatorie, doza cea mai mică, pentru stabilirea toxicității acute, a valorii LD 50 și LC 50, sau a dozei fixe dacă s-a utilizat acest procedeu.

Pentru alte efecte, va fi suficient să se determine dacă substanța are, în mod inerent, capacitatea de a cauza astfel de efecte.

2.3. Pentru mutagenitate și carcinogenitate, este suficient să se determine dacă substanța are, în mod inerent, capacitatea de a cauza astfel de efecte. Dacă totuși se poate demonstra că substanța identificată drept cancerigenă nu este genotoxică, este suficient să se identifice NOAEL/LOAEL, conform pct 2.1.

2.4. În ceea ce privește sensibilizarea cutanată și sensibilizarea căilor respiratorii, în măsura în care nu există un consens privind posibilitatea de a identifica doza/concentrația sub care nu se pot produce efecte adverse la un subiect deja sensibilizat la o substanță dată, este suficient să se evalueze dacă substanța are capacitatea inerentă de a provoca astfel de efecte.

2.5. Dacă sunt disponibile date despre toxicitate, obținute din observații asupra expunerilor umane, ex.: informațiile provenind din centrele pentru prevenirea și tratarea intoxicațiilor sau studii epidemiologice, atunci aceste informații vor fi utilizate în evaluarea riscului.

3. EVALUAREA EXPUNERII

3.1. Se realizează o evaluare a expunerii pentru fiecare categorie de populație umană: angajați, consumatori și oameni expuși indirect prin intermediul mediului, pentru care expunerea la o substanță este cunoscută sau previzibilă. Obiectivul evaluării este acela de a face o **estimarea calitativă sau cantitativă a dozei/concentrației** de substanță la care o populație este expusă sau poate fi expusă. Această estimare va ține cont de variațiile spațiale și temporale ale modului de expunere.

3.2. Evaluarea la expunere va ține cont, dacă este cazul, de următoarele informații:

- a) date ale expunerii măsurate adecvat;
- b) cantitatea în care substanța este produsă și/sau importată;
- c) forma în care substanța este produsă și/sau importată și/sau forma în care ea este utilizată, ca de exemplu, fie substanța ca atare, fie încorporată într-un produs preparat;
- d) modul de utilizare și gradul de siguranță;
- e) date referitoare la prelucrare, după caz;

- f) proprietăți fizico-chimice ale substanței, incluzând după caz și acele proprietăți ce apar în cursul prelucrării acesteia, ca de exemplu formarea aerosolilor;
- g) producții de degradare și/sau producții de transformare;
- h) modurile de expunere probabilă și potențialul de absorbție;
- i) frecvența și durata expunerii;
- j) tipul și mărimea populației/populațiilor specifice expuse, dacă aceste informații sunt disponibile.

3.3. Unde sunt disponibile date reprezentative despre expunere, când se efectuează evaluarea la expunere, acestor date li se va acorda o atenție deosebită. Unde s-au utilizat metode de calcul pentru a estima nivelele de expunere, se vor aplica programe de modelare corespunzătoare. Vor fi luate în considerare de asemenea date relevante obținute în urma supravegherii acelor substanțe care au moduri de utilizare și expunere sau proprietăți asemănătoare.

3.4. Când o substanță este încorporată într-un preparat, trebuie să se țină cont de expunerea la substanța din preparat, dacă preparatul este ulterior clasificat, pe baza proprietăților toxicologice ale substanței, în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări prin Legea nr. 451/2001 sau dacă există alte motive care să justifice acest interes.

4. CARACTERIZAREA RISCURILOR

4.1. Când NOAEL sau LOAEL au fost identificate pentru oricare din efectele ce figurează în Anexa 5A, caracterizarea riscului în raport cu fiecare din aceste efecte, va impune o comparație între NOAEL sau LOAEL cu doza/concentrația estimată la care populația/populațiile sunt expuse. Dacă se poate face o *estimare cantitativă* a expunerii, se calculează **raportul** dintre **nivelul expunerii / N(L)OAEL**. Pe baza unei comparații între *estimarea cantitativă sau calitativă* a expunerii și N(L)OAEL, Autoritatea Competentă împreună cu Comitetul indică rezultatele privind caracterizarea riscului asociate acestor efecte.

4.2. Când, pentru oricare din efectele ce figurează în Anexa 5A, nu a fost determinat nici un N(L)OAEL, se impune o evaluare a caracterizării riscului în corelare cu fiecare din aceste efecte, pe baza informațiilor relevante cantitative și/sau calitative referitoare la expunere pentru populațiile umane considerate⁽¹⁾. După efectuarea evaluării, Autoritatea

⁽¹⁾ Unde, deși nu a fost determinat un N(L)OAEL, rezultatele testului demonstrează totuși o relație între *dăză/concentrație* și severitatea unui *efect* advers, sau unde este posibil să se evalueze severitatea relativă a efectului, pe baza metodei test care impune utilizarea doar a unei singure doze sau concentrații, astfel de informații trebuie să fie luate în considerare în evaluarea probabilității apariției efectului.

Competență împreună cu Comitetul indică rezultatele de caracterizare a riscului asociate acestor efecte.

4.3. Pentru realizarea unei caracterizări a riscului, Autoritatea Competentă împreună cu Comitetul țin cont, între altele, de:

- a) incertitudinea datorată în special variabilității datelor experimentale precum și a variației intra- și interspecii;
- b) natura și gravitatea efectului;
- c) populația umană la care se aplică informațiile cantitative și/sau calitative privind expunerea.

5. INTEGRAREA

În conformitate cu dispozițiile art. 16, caracterizarea riscului poate fi realizată pentru unul sau mai multe efecte potențial adverse sau pentru una sau mai multe populații umane. Autoritatea Competentă împreună cu Comitetul analizează rezultatul de caracterizare a riscului pentru fiecare efect considerat. Odată evaluarea riscului efectuată, Autoritatea Competentă împreună cu Comitetul examinează diferitele rezultate și emite concluzii integrate referitoare la toxicitatea globală a substanței, conform prevederilor anexei nr. 8.

ANEXA Nr. 5

EVALUAREA RISCULUI PRIVIND SĂNĂTATEA UMANĂ – PROPRIETĂȚI FIZICO-CHIMICE

Partea A

Evaluarea riscului efectuată în conformitate cu art. 16 ține cont de efectele potențial adverse care pot să apară în următoarele categorii de populații umane, expuse sau susceptibil de a fi expuse la substanțele ce au proprietățile:

PROPRIETĂȚI

1. Explozivitate
2. Inflamabilitate
3. Potențial de oxidare

POPULAȚII UMANE

1. Angajați
2. Consumatori
3. Persoană expusă indirect, prin intermediul mediului înconjurător

Partea B

1. IDENTIFICAREA PERICULOZITĂȚII

Obiectivul acestei etape este acela de a identifica efectul/efectele care pot produce o îngrijorare precum și acela de a revizui clasificarea provizorie, în lumina tuturor informațiilor disponibile.

2. EVALUAREA EXPUNERII

În cazul în care caracterizarea riscului a fost făcută în conformitate cu art. 16, atunci se vor determina condițiile de utilizare atât cele cunoscute cât și cele previzibile, în mod rezonabil.

3. CARACTERIZAREA RISCURILOR

Caracterizarea riscului impune evaluarea probabilității de cauzare a unui efect advers în condițiile unei utilizări cunoscute sau previzibile. Autoritatea Competentă împreună cu Comitetul va indica rezultatele caracterizării riscului.

4. INTEGRAREA

În conformitate cu dispozițiile art 16, caracterizarea riscului poate fi realizată pentru unul sau mai multe efecte potențial adverse sau pentru una sau mai multe populații umane. Autoritatea Competentă împreună cu Comitetul analizează rezultatul de caracterizare a riscului pentru fiecare efect considerat. Odată evaluarea riscului efectuată, Autoritatea Competentă împreună cu Comitetul examinează diferitele rezultate și emite concluzii integrate referitoare la toxicitatea globală a substanței, conform anexei nr. 7 a prezentei hotărâri.

ANEXA Nr. 6

EVALUAREA RISCULUI PRIVIND MEDIUL ÎNCONJURĂTOR

1. IDENTIFICAREA PERICULOZITĂȚII

Obiectivul acestei etape, constă în identificarea efectului/efectelor adverse și/sau a proprietății/proprietăților care produc îngrijorare precum și în revizuirea clasificării provizorii, în lumina tuturor informațiilor disponibile.

2. EVALUAREA RELAȚIEI DOZĂ – RĂSPUNS SAU CONCENTRAȚIE -EFECT

2.1. Obiectivul acestei etape, este acela de a preconiza concentrația de substanță sub care, în componentele de mediu luate în considerare, nu apar efecte adverse. Această concentrație este denumită „concentrație previzibilă fără efect” - PNEC. În cazurile în care nu este posibilă stabilirea acestei concentrații -PNEC, trebuie făcută o estimare calitativă a relației doză – răspuns sau concentrație-efect.

2.2. PNEC -concentrația previzibilă fără efect- poate fi calculată, prin aplicarea unui *factor de evaluare* la valorile rezultate din testele efectuate pe organisme ca de exemplu: LD 50 -doză letală medie, LC 50 -concentrație letală medie, EC 50 - concentrație

efectivă medie, IC 50 - concentrație ce provoacă 50% inhibiție a unui parametru dat, cum ar fi de exemplu *creșterea*, NOEL(C) -doza sau concentrația la care nu se observă nici un efect, LOEL(C) -cea mai mică doză sau concentrație la care se observă un efect, sau alte metode corespunzătoare.

2.3. Factorul de evaluare, este o expresie a gradului de incertitudine în extrapolarea datelor pornind de la testul pe un număr limitat de specii față de cele reale din mediul înconjurător. Cu cât datele sunt mai numeroase și durata testelor mai lungă, cu atât gradul de incertitudine și mărimea factorului de evaluare sunt mai mici.⁽²⁾

3. EVALUAREA EXPUNERII

3.1. Obiectivul evaluării expunerii constă în determinarea concentrației substanței care ar putea fi prezentă în mediul înconjurător. Această concentrație este denumită, *concentrația presupusă a fi prezentă în mediu -PEC*. În cazurile în care nu se poate stabili PEC, se va efectua o estimare *calitativă* a expunerii.

3.2. PEC sau, unde se impune, estimarea calitativă a expunerii, se determină numai pentru componentele de mediu pentru care sunt cunoscute sau pot fi cunoscute emisiile, descărcările, eliminările sau distribuțiile.

3.3. PEC sau estimarea calitativă a expunerii se poate determina ținând cont, în mod special, de următoarele informații:

- a) date de expunere adecvat măsurate;
- b) cantitatea de substanță produsă și/sau importată;
- c) forma sub care substanța este produsă și/sau importată și/sau utilizată ca de exemplu substanța ca atare sau încorporată într-un preparat;
- d) modul de utilizare și gradul de containizare;
- e) date referitoare la prelucrare, dacă sunt relevante;
- f) proprietățile fizico-chimice ale substanței, în mod special punctul de topire, punctul de fierbere, presiunea de vapori, tensiunea superficială, solubilitatea în apă, coeficient de partiție n-octanol/apă;
- g) produși de degradare și/sau produși de transformare;
- h) căile probabile de pătrundere în componentele de mediu și potențialul de absorbție/desorbție și de degradare;
- i) frecvența și durata expunerii.

3.4. În cazul evaluării la expunere, unde sunt disponibile date de expunere reprezentative, adecvat măsurate, acestora trebuie să li se acorde o atenție deosebită. Unde au fost utilizate metode de calcul pentru estimarea nivelului concentrațiilor la

⁽²⁾ Un factor de evaluare de ordinul 1 000 este aplicat de regulă uneia din valorile L(E)C50 obținută din rezultatele testelor de toxicitate acută, dar acest factor poate avea și o valoare mai mică, luând în considerare alte informații relevante. Un factor mai mic de evaluare este aplicat de obicei unei valori NOEC obținută din rezultatele testelor pe termen lung/ toxicitate cronică.

expunere, se vor aplica metode de modelare corespunzătoare. După caz, vor fi luate în considerare, datele relevante de supraveghere provenite de la substanțe cu moduri de utilizare și căi de expunere analoage sau cu proprietăți analoage.

4. CARACTERIZAREA RISCULUI

4.1. Pentru orice componentă de mediu dată, caracterizarea riscului impune, pe cât posibil, o comparație a PEC -concentrația presupusă a fi prezentă în mediu, cu PNEC - concentrație previzibilă fără efect, în așa fel încât, să se calculeze *raportul PEC/PNEC*. Dacă raportul PEC/PNEC este *egal sau mai mic decât unu*, se va aprecia că pentru caracterizarea riscului, cel puțin pentru moment, nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare și nici măsuri de reducere a riscului peste cele care au fost aplicate deja. Dacă raportul PEC/PNEC este *mai mare decât unu*, Autoritatea Competentă apreciază dacă sunt necesare informații și/sau teste ulterioare pentru a clarifica mai bine situația sau dacă se impun măsuri de reducere a riscului, pe baza mărimii valorii acestui raport , și a altor factori oportuni, cum ar fi:

- a) indicații asupra potențialului de bioacumulare;
- b) panta curbei toxicitate/timp obținută în testele de ecotoxicitate;
- c) indicații ale altor efecte adverse obținute din studiile de toxicitate, de ex.: clasificarea substanței ca fiind mutagenă, toxică sau foarte toxică sau periculoasă cu o frază de risc R40 -„Posibil efect cancerigen- dovezi insuficiente”- sau R48 -”Pericol de efecte grave asupra sănătății în caz de expunere prelungită”;
- d) date privind cu structura chimică analoagă.

4.2. Dacă nu este posibilă calcularea raportului PEC/PNEC, pentru caracterizarea riscului se impune o *evaluare calitativă* a probabilității de apariție a unui efect în condițiile reale de expunere sau în condiții de expunere presupuse. După ce a făcut o astfel de evaluare și ținând cont de factorii relevanți, precum cei prevăzuți la pct 4.1, Autoritatea Competentă face cunoscute rezultatele caracterizării riscului în legătură cu acele efecte.

5. INTEGRAREA

În conformitate cu dispozițiile art 17, caracterizarea a riscului poate fi realizată pentru unul sau mai multe componente de mediu. Autoritatea Competentă analizează rezultatele evaluării riscului pentru fiecare componentă de mediu. Odată evaluarea riscului efectuată, Autoritatea Competentă examinează diferitele rezultate și emite concluzii integrate referitoare la efectele globale ale substanței asupra mediului înconjurător, conform prevederilor anexei nr. 7.

ARMONIZAREA REZULTATELOR

1. Rezultatele obținute în conformitate cu pct. 5 din anexa nr. 4 poziția B , cu pct 4 din anexa nr. 5 poziția B și cu pct. 5 din anexa nr. 6, sunt examinate de către Autoritatea Competentă și integrate luându-se în considerare toate riscurile identificate, în procesul de evaluare a riscului.
2. Pentru luarea unor măsuri de reducere a riscurilor, necesitatea unor *informații / teste suplimentare sau recomandări*, se justifică.

INFORMAȚII CE TREBUIE INCLUSE ÎN RAPORTUL DE EVALUARE A RISULUI

1. Raportul scris, de către Autoritatea Competentă, conform art. 19, conține următoarele informații:
 - a) rezultatele evaluării riscului elaborate în conformitate cu anexa nr. 7;
 - b) dacă este necesară obținerea de informații și/sau teste suplimentare pentru unul sau mai multe efecte potențial adverse, pentru una sau mai multe categorii de populații umane sau pentru una sau mai multe componente de mediu, se va prezenta o descriere și o justificare a acestor informațiilor și/sau teste suplimentare cerute precum și o propunere referitoare la perioadele de timp necesare obținerii acestor informații și/sau rezultate ale testelor;
 - c) dacă, nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare și nici luarea unor măsuri de reducere a riscului, altele decât cele care sunt deja aplicate, cu privire la multitudinea de efecte potențial adverse, populații umane și componente de mediu, se va face o declarație în acest sens, pe baza tuturor informațiilor disponibile;
 - d) dacă există cerințe de limitare a riscurilor și sunt necesare măsuri de reducere a riscului, cu privire la unul sau mai multe efecte potențial adverse, pentru una sau mai multe populații umane ori pentru una sau mai multe componente de mediu, se va face o descriere a efectului sau efectelor respective, a populației sau populațiilor umane și/sau a componentei/componentelor de mediu pentru care este necesar a se reduce riscul, precum și o justificare a necesității luării de măsuri pentru reducerea riscului. Se va ține cont de măsurile de reducere a riscului care sunt deja aplicate. Autoritatea Competentă va elabora conform art.13 alin (4), o ***strategie de reducere a riscurilor***.
2. Când caracterizarea riscului a impus utilizarea rapoartelor expunere/efect, astfel cum sunt prevăzute la pct. 4 din anexa nr. 4 poziția B și în pct. 4 din anexa nr. 6, sau a factorilor de evaluare prevăzuți la pct. 2 al anexei nr. 6, vor fi precizate valorile acestor rapoarte sau factori și vor fi explicate metodele de calcul utilizate.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute de Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat

În baza:

- Decretului nr. 57/2004 privind numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței;
- prevederilor art. 28 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere avizul favorabil al Consiliului Legislativ,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării în plenul Consiliului Concurenței, se pune în aplicare Regulamentul privind individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute de Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Mihai Berinde

București, 31 decembrie 2004.
Nr. 527.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute de Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat

În temeiul prevederilor art. 28 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.839/2004 pentru stabilirea limitelor amenzilor aplicabile în cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute de Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament.

ARTICOLUL 1

Scopul

Scopul prezentului regulament, emis în aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.839/2004 pentru stabilirea limitelor amenzilor aplicabile în cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute de Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, este de a stabili criteriile ce trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunilor în cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute la art. 26³ alin. (1) din Legea nr. 143/1999, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 2

Constatarea contravenției

Contravențiile se constată de către inspectorii de concurență prin proces-verbal, conform prevederilor Regulamentului privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței

nr. 80/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 13 mai 2004.

ARTICOLUL 3

Individualizarea sancțiunilor

(1) Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.839/2004 și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite.

(2) La individualizarea sancțiunii se va ține seama de gravitatea faptei, de circumstanțele în care a fost săvârșită, de situația economică și financiară a contravenientului, de poziția acestuia față de faptă, precum și de consecințele pe care fapta le are sau le poate avea asupra economiei naționale și/sau asupra funcționării pieței.

(3) În funcție de gravitate, faptele se împart în trei categorii:

a) fapte de gravitate mică — furnizarea de informații și documente inexacte sau incomplete, nefurnizarea informațiilor și documentelor, refuzul acordării explicațiilor și

furnizării declarațiilor solicitate de Consiliul Concurenței și neîndeplinirea obligației de organizare a evidenței specifice privind ajutoarele de stat primite;

b) fapte de gravitate medie — neîndeplinirea de către întreprinderile publice, de către întreprinderile care beneficiază de drepturi speciale sau exclusive ori care prestează servicii economice de interes general sau de către întreprinderile publice care acționează în sectorul industriei prelucrătoare a obligațiilor de a păstra informațiile referitoare la relațiile financiare care au loc între ele și autoritățile publice, nefurnizarea de informații solicitate de către Consiliul Concurenței, necomunicarea îndeplinirii condițiilor de încadrare stabilite prin regulament al Consiliului Concurenței;

c) fapte de gravitate mare — refuzul de a se supune controlului desfășurat de Consiliul Concurenței conform legii, netransmiterea de către întreprinderile publice care acționează în sectorul industriei prelucrătoare a raportului solicitat de Consiliul Concurenței conform legii.

(4) Reprezintă circumstanțe atenuante, fără a se limita la acestea, și vor fi luate în considerare la individualizarea sancțiunii următoarele:

a) contravenientul nu are antecedente contravenționale în acest domeniu;

b) atitudinea cooperantă a contravenientului în cadrul procedurii declanșate de Consiliul Concurenței;

c) încetarea încălcărilor prevederilor legale încă de la primele intervenții ale Consiliului Concurenței.

(5) Reprezintă circumstanțe agravante, fără a se limita la acestea, și vor fi luate în considerare la individualizarea sancțiunii următoarele:

a) contravenientul are antecedente contravenționale în acest domeniu;

b) refuzul de a coopera sau încercarea de obstrucționare a Consiliului Concurenței în îndeplinirea atribuțiilor sale;

c) existența unor consecințe de natură să afecteze îndeplinirea angajamentelor asumate de România în relațiile economice internaționale.

(6) Situația economică financiară a contravenientului este caracterizată de cifra de afaceri și de alți indicatori economico-financiarți în anul financiar anterior.

ARTICOLUL 4

Dispoziții finale

(1) Contravențiilor prevăzute la art. 26³ alin. (1) din Legea nr. 143/1999, cu modificările și completările ulterioare, li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția dispozițiilor art. 28—29.

(2) Prezentul regulament va fi pus în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE GARANȚII ȘI CREDITE DE COMERȚ EXTERIOR

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE GARANȚII
ȘI CREDITE DE COMERȚ EXTERIOR

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor privind activitatea de acordare de bonificații de dobândă, în numele și contul statului, nr. NI-CST-02-I/0

Comitetul Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, întrunit în plenul ședinței din ziua de 22 noiembrie 2004, în baza Hotărârii Guvernului nr. 844/1991 privind înființarea Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, cu modificările ulterioare, și Hotărârii Guvernului nr. 293/1992 pentru aprobarea atribuțiilor, competențelor și modului de funcționare ale Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, precum și a convențiilor-cadru pentru derularea activității de finanțare și asigurare a creditelor de comerț exterior în numele și în contul statului, cu modificările ulterioare, analizând propunerea de aprobare a Normelor privind activitatea de acordare de bonificații de dobândă, în numele și contul statului, nr. NI-CST-02-I/0 și ținând seama de:

— Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și instrumentele specifice de susținere a comerțului exterior, cu modificările și completările ulterioare;

— Nota nr. 954 din 16 noiembrie 2004, întocmită de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.;

— avizul favorabil acordat de Comisia pregătitoare în ședința din data de 18 noiembrie 2004 și propunerile formulate în ședința din data de 22 noiembrie 2004 de către membrii Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior,

HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă Normele*) privind activitatea de acordare de bonificații de dobândă, în numele și contul statului, nr. NI-CST-02-I/0 anexate la prezenta hotărâre.

Președintele Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior,
Paul Ichim

București, 22 noiembrie 2004.
Nr. 14.692.

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE GARANȚII
ȘI CREDITE DE COMERȚ EXTERIOR

HOTĂRĂRE

pentru reconfirmarea Normelor privind operațiunile de emitere a garanțiilor de export de către EXIMBANK, în numele și contul statului, în scopul stimulării realizării de obiective complexe și a producției cu ciclu lung de fabricație, destinate exportului, nr. NI-GAR-02-II/0, aprobate prin Hotărârea Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior nr. 14.681/2004, cu modificările și completările ulterioare, și a Normelor privind derularea activității de garantare a creditelor pentru producția pentru export (garanții pentru capital de lucru), în numele și contul statului, nr. NI-CST-01-II/0, aprobate prin Hotărârea Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior nr. 13.926/2004, cu modificările și completările ulterioare

Comitetul Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, întrunit în plenul ședinței din ziua de 22 noiembrie 2004, în baza Hotărârii Guvernului nr. 844/1991 privind înființarea Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, cu modificările ulterioare, și Hotărârii Guvernului nr. 293/1992 pentru aprobarea atribuțiilor, competențelor și modului de funcționare ale Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, precum și a convențiilor-cadru pentru derularea activității de finanțare și asigurare a creditelor de comerț exterior în numele și în contul statului, cu modificările ulterioare, analizând propunerea privind reconfirmarea unor norme referitoare la derularea operațiunilor EXIMBANK de asigurare și garantare, în numele și contul statului, și ținând seama de:

- Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și instrumentele specifice de susținere a comerțului exterior, cu modificările și completările ulterioare;
- Nota nr. 979 din 22 noiembrie 2004, întocmită de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.;
- avizul favorabil acordat de Comisia pregătitoare în ședința din data de 18 noiembrie 2004 și propunerile formulate în ședința din data de 22 noiembrie 2004 de către membrii Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior,

HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă reconfirmarea următoarelor norme*) referitoare la derularea operațiunilor EXIMBANK de garantare, în numele și contul statului, anexate la prezenta hotărâre:

1. Norme privind operațiunile de emitere a garanțiilor de export de către EXIMBANK, în numele și contul statului, în scopul stimulării realizării de obiective complexe și a producției cu ciclu lung de fabricație, destinate exportului, nr. NI-GAR-02-II/0, aprobate prin Hotărârea Comitetului

Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior nr. 14.681 din 8 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

2. Norme privind derularea activității de garantare a creditelor pentru producția pentru export (garanții pentru capital de lucru), în numele și contul statului, nr. NI-CST-01-II/0, aprobate prin Hotărârea Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior nr. 13.926 din 26 aprilie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior,
Mariana Diaconescu

București, 22 noiembrie 2004.
Nr. 14.700.

*) Normele se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE GARANȚII
ȘI CREDITE DE COMERȚ EXTERIOR

H O T Ă R Ă R E
pentru aprobarea Normei privind derularea, în numele și contul statului,
a activității de asigurare pe termen scurt a riscului de neplată la extern (cod ISO: NI-ASR-07-I/0)

Comitetul Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, întrunit în plenul ședinței din ziua de 6 decembrie 2004, în baza Hotărârii Guvernului nr. 844/1991 privind înființarea Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, cu modificările ulterioare, și Hotărârii Guvernului nr. 293/1992 pentru aprobarea atribuțiilor, competențelor și modului de funcționare ale Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, precum și a convențiilor-cadru pentru derularea activității de finanțare și asigurare a creditelor de comerț exterior în numele și în contul statului, cu modificările ulterioare, analizând Norma privind derularea, în numele și contul statului, a activității de asigurare pe termen scurt a riscului de neplată la extern (cod ISO: NI-ASR-07-I/0) și ținând seama de:

— Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și instrumentele specifice de susținere a comerțului exterior, cu modificările și completările ulterioare;
— Nota nr. 1.004 din 25 noiembrie 2004, întocmită de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.;
— avizul favorabil acordat de Comisia pregătitoare în ședința din data de 2 decembrie 2004 și propunerile formulate în ședința din data de 6 decembrie 2004 de către membrii Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se aprobă Norma*) privind derularea, în numele și contul statului, a activității de asigurare pe termen scurt a riscului de neplată la extern (cod ISO: NI-ASR-07-I/0), anexată la prezenta hotărâre.

p. Președintele Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior,
Mariana Diaconescu

București, 6 decembrie 2004.
Nr. 14.726.

*) Norma se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”